



Voor fotograaf Saltarski poseerden op 18 juli 1962 voor Café Zinnebie te Opgrimbie: (van links) Leny Meyers, Julien Puttemans, Mia Meyers, Martin Ramakers, Elvire Meyers, Jan Beckers (chauffeur van het bruidspaar), Hubert Ramakers en Odilia Meyers, Sylvia Meyers, Jaak Ramakers, Annie Meyers, Rudi Meyers, Theo Meyers. (zittend van links) Jef Vranken en Maria Meyers, Maria Vanderhallen, Leo Ramakers, Theo Meyers, Anna Welkenhuyzen, Tinus Ramakers

## DE FAMILIE HUB RAMAKERS EN ODILIA MEYERS

Het fotodocument in dit nummer is weer een fijne ouderwetse huwelijksfoto. Voor het diner moesten de gasten aan een plichtpleging voldoen: met z'n allen naar buiten voor de fotograaf. De ouders en nonkels/tantes zitten op de eerste rij, broers en zussen vullen de tweede rij en het bruidspaar schittert in het midden.

Hub Ramakers en Odilia Meyers zorgden door hun huwelijk voor een gigantische versmelting van Maaslands DNA. In de genetische cocktail die zo ontstond zijn vertegenwoordigd: de families Ramakers, Knippenberg, Meyers, Welkenhuyzen, Dedroog en uiteraard nog veel meer typisch Maaslandse families, waaronder merkwaardig veel vertakkingen van de familie Crijs.

Bruidegom hadden beiden een Eisdense jeugdverleden. Hub was actief in de Chiro van Eisdense Dorp en Odilia kwam na haar achtste jaar in Opgrimbie naar de Eisdense zustersschool, waar haar oudere zus Leonora les gaf.

Alhoewel Hub meer zag in het kleermakersberoep van zijn oom Smrke, volgde hij de raad van meester Van Reempts. Die vond voor hem de normaalschool in Mechelen-aan-de-Maas een betere keuze. Odilia studeerde verder aan de normaalschool in Diest. Zo werd Hub onderwijzer en Odilia kleuterleidster, en zo ontmoetten ze elkaar voor het eerst in september 1958 in de St. Janswijkschool aan de Bloemenlaan.

Hubs' vader Leo Ramakers was in Eisdense gekend als Lei van Koëb, de gemoedelijke gemeentebediende van de *Vreemdelingendienst* in het Eisdense gemeentehuis. Odilia's vader Theo Meyers was een gekende figuur in het Maasland als controleur en *chef de station* van de tram. Zijn echtgenote Anna had door haar geboorte in Oberhausen zelfs een stukje brikkenbakkerverleden.

Het jonge gezin Ramakers-Meyers verliet in 1964 Eisdense met het zeven maanden oude zoontje Bart, want Hub was in 1961 in Elen beginnen lesgeven. Het werd de start van een druk bestaan. In 1975 werd vader Ramakers inspecteur. Eerst met zijn toezichtgebied in West-Vlaanderen en nadien in het schoolkanton Maaseik. In 1988 stapte hij in de gemeentepolitiek. Zijn verkiezing met 901 naamstemmen zorgde ervoor dat de Eisdense naar een jaar later burgemeester werd van Dilsen-Stokkem. Alle partij en prezen zijn beleid en dossierkennis. Na zijn burgemeesterschap bleef hij zéér actief in het politieke leven. In de periode 1994-2000 was hij OCMW-voorzitter. Eveneens zetelde hij tijdens dit voorzitterschap in de provincieraad. Schepen van toerisme, ruimtelijke ordening en leefmilieu werd hij in 2000 en in 2009 zette hij als gemeenteraadslid een punt achter zijn politieke loopbaan. Hij is nog steeds voorzitter van de kerkfabriek Sint-Pieter in Elen.

**Greet Ramakers**

16 V/1	17 V/2	18 V/3	19 V/4	20 V/5	21 V/6	22 V/7	23 V/8
<p>Joannes Martinus Ramakers - landbouwer z. van Joannes &amp; Maria Anna Op 't Broek ° 05-okt-1837 te Eysden + 21-apr-1917 te Eysden</p> <p>x 23-apr-1866 te Eysden</p>	<p>Maria Sebillia Braeken - huishoudster d. van Jacobus &amp; Maria Martens ° 29-okt-1842 te Eysden + 11-jan-1894 te Eysden</p>	<p>Francisc Dedroog - schipper/kiezelhandel. z. van Joannes Fr. &amp; Anna Maria Bollen ° 23-mei-1842 te Vucht + 04-nov-1918 te Eysden</p>	<p>Maria El. A. Tommissen - huish./landb. d. van Hendrik &amp; Anna Ida Janssen ° 15-mei-1839 te Eysden + 16-jun-1914 te Eysden</p>	<p>Pierre Jacques Knippenberg - dagl./landb. z. van Jean Lambert &amp; Maria S. Bouwens ° 21-jul-1844 te Rothem + 01-feb-1910 te Dilsen</p> <p>x 07-apr-1869 te Dilsen</p>	<p>Amelia Paumen - dienstm./huish./landb. d. van Maximilianus &amp; Anna E. Leenders ° 30-aug-1845 te Dilsen + 06-okt-1918 te Dilsen</p>	<p>Joannes Josephus Crijns - landb./koopman z. van Joannes Lambert &amp; Anna El. Stassek ° 21-feb-1853 te Dilsen + 04-mar-1928 te Dilsen</p> <p>x 06-sep-1882 Neeroeteren</p>	<p>Anna Elisabeth Linden - huishoudster d. van Joannes &amp; Anna El. Fr. Vannuyt ° 09-mei-1857 te Neeroeteren + 31-aug-1930 te Dilsen</p>
8 IV/1	9 IV/2	10 IV/3	11 IV/4				
<p>Jacobus Ramakers landbouwer/ werkman ° 21-mei-1869 te Eysden + 14-mar-1923 te Eysden</p> <p>x 12-okt-1900 te Eysden</p>	<p>Maria Ida Dedroog huishoudster/ landbouwster ° 18-jul-1871 te Eysden + 14-mei-1958 te Eysden</p>	<p>Antonius Hubertus Knippenberg landbouwer ° 29-okt-1881 te Dilsen + 25-jan-1947 te Dilsen</p> <p>x 28-nov-1906 te Dilsen</p>	<p>Maria Elisabeth Crijns huishoudster ° 19-aug-1883 te Dilsen + 14-jan-1937 te Dilsen</p>				
4 III/1	5 III/2						
<p>Leonardus Ramakers werkman/landbouwer/gemeentebediende ° 26-jun-1910 te Eysden + 06-okt-1984 te Eysden</p>	<p>Maria Anna Knippenberg huishoudster ° 08-mei-1912 te Dilsen + 25-dec-2005 te Antwerpen</p>	<p>x 11-nov-1933 te Dilsen</p>					
2 II/1							
<p>Hubertus Antonius Ramakers onderwijzer/inspecteur basisonderwijs/burgemeester Dilsen ° 18-jan-1937 te Eysden</p> <p>x 18-jul-1963 te Opgrimbie</p>							
1 I/1							
<p>1. Bartholomeus Leonardus Ludovicus ° 25-aug-1963 te Eysden 2. Peter ° 01-aug-1964 te Maaseik - + 29-jul-2017 te Genk 3. Dirk Romain Martin ° 09-aug-1966 te Maaseik 4. Greet ° 17-feb-1984 te Genk</p>							

Kwartierstaat van: Ramakers-Meyers

24 V/9	25 V/10	26 V/11	27 V/12	28 V/13	29 V/14	30 V/15	31 V/16
Jan Hendrik Meyers - werkmán/landb. z. van Jan Mathijs & Maria Helena Gijbels ° 21-dec-1839 te Mechelen a/Maas + 14-mei-1911 te Opgrimby	Maria Anna Crijns - huishoudster d. van Pieter & Catharina Elisabeth Roox ° 18-ma-1842 te Opgrimby + 11-mei-1923 te Opgrimby	Machiel Mechels - labdbouwer z. van Nicolaes & Anna El. Vanderhallen ° 06-mar-1834 te Mechelen a/Maas + 09-feb-1894 te Opgrimby	Anna Elisabeth Crijns - landb./huish. d. van Lambert & Maria Anna Smeets ° 16-jun-1841 te Mechelen a/Maas + 02-jul-1914 te Opgrimby	Jan R. Welkenhuyzen - herbergier/landb. z. van Renier & Anna Barbara Beckers ° 01-jan-1845 te Opgrimby + 19-apr-1926 te Opgrimby	Anna Catharina Machon - huishoudster d. van Jan & Aldegondis Valkenbergh ° 15-jun-1851 te Opgrimby + 20-jul-1911 te Opgrimby	Remigius Crijns - dagloonder z. van Pieter & Catharina Elisabeth Roox ° 21-mar-1845 te Opgrimby + 04-mar-1927 te Opgrimby	Maria Ida Meyers - naaister/huishoudster d. van Jan Mathijs & Maria Helena Gijbels ° 09-feb-1843 te Mechelen a/Maas + 23-jan-1890 te Opgrimby
x 20-sep-1865 te Opgrimby		x 25-apr-1865 te Opgrimby		x 26-apr-1879 te Opgrimby		x 25-okt-1871 te Opgrimby	
12	IV/5	13	IV/6	14	IV/7	15	IV/8
Petrus Joannes Meyers dagloonder/ werkmán ° 02-apr-1868 te Opgrimby + 08-sep-1946 te Opgrimby		Maria Helena Mechels dienstmeid/ huishoudster ° 04-jan-1866 te Opgrimby + 09-jan-1928 te Opgrimby		Joannes Leonardus Welkenhuyzen dagloonder/ werkmán ° 01-aug-1881 te Opgrimby + 22-nov-1941 te Opgrimby		Maria Helena Crijns huishoudster ° 05-sep-1875 te Opgrimby + 19-apr-1925 te Opgrimby	
x 24-okt-1890 te Opgrimby		x 24-okt-1902 te Opgrimby					
6	Theodorus Josephus Meyers controleur bij de tram (NMBS) ° 23-dec-1896 te Opgrimby + 15-feb-1965 te Genk		III/3	7	Anna Catharina Welkenhuyzen huishoudster ° 14-dec-1905 te Opgrimby + 05-okt-1976 te Genk		III/4
x 05-apr-1929 te Opgrimby							
3	Odilia Helena Meyers kleuterleidster ° 14-jul-1939 te Opgrimby						II/2
x met Sofie Baert ° 26-sep-1970 te Pittem x met Lieve Vlummens ° 03-feb-1967 te Leuven x met Henk Hendriks ° 04-apr-1945 te Wamel - NI							

DE FAMILIE HUBERTUS RAMAKERS EN ODILIA MEYERS



11 november 1933 - Huwelijksfoto van Leonardus (Leio) Ramakers met Anna Knippenberg in Dilsen

De oudste vermeldingen van voorouders van Hubert Ramakers in het parochieregister van Eidsen betreffen Martinus Ramaeckers en Joanna Broens (°1684).

JOANNES EN MARTINUS

In hun zog volgden generaties lang Joannessen en Martinussen elkaar op. Het is hun achter-achterkleinzoon Joannes (°1804) die op 11 juni 1830 huwt met Maria Anna, dochter van Mathijs Op 't Broek. Deze laatste was in de Napoleontische tijd even burgemeester van de nieuwe gemeente Eidsen, maar zoals zijn voorganger Georges Conings, toen nog *l'agent municipal*, deed hij na enkele weken afstand van dit ambt. De door de Fransen aangestelde burgemeesters waren, doordat zij de door de Fransen opgelegde belastingen moesten innen, niet erg populair. Later, tijdens het Hollandse Bewind tot aan de Belgische Onafhankelijkheid in 1830,

bleef Mathijs Op 't Broek wel burgemeester, door alle regimes heen. Georges Conings bleef aan zijn zijde als secretaris. Die generatie beleefde dus drie verschillende regimes: de Franse republiek en het keizerrijk van Napoleon, het Hollands Bewind van Koning Willem I en tenslotte het onafhankelijke België onder Leopold I en zijn opvolgers.

Joannes was niet de eerste Ramakers die zijn heil bij de familie Op 't Broek zocht. Zijn broer Martinus Ramakers (°1801) was tien jaar voor hem in Eidsen gehuwd met Elisabeth Op 't Broek, zus van Maria Anna. Martinus werd tijdens het Hollandse Bewind (1815-1830) tweemaal, in 1820 en 1823, opgeroepen om aan de loting voor de militaire dienst deel te nemen. Hij lootte tweemaal een laag nummer, zodat hij het uniform van koning Willem I niet hoefde aan te trekken. Hij was toen 5 voet, 3 duim en 6 lijnen of 155,50 m. groot en fysiek dus geschikt voor dienst. Maar hem was geen lang leven beschoren: hij overleed op



*Opgrimbie 5 april 1929 - Huwelijksfoto van de ouders van Odilia Meyers: Theo Meyers en Anna Welkenhuyzen*

4 februari 1829, amper 28 jaar oud, en liet zijn weduwe met vier kinderen achter. Dat was in de laatste onrustige dagen van het Hollands Bewind, anderhalf jaar voor zijn broer Joannes met zijn schoonzus huwde en voordat de Belgische Revolutie begon.

### **JOANNES MARTINUS**

Ook Joannes Martinus Ramakers (5 okt.1837, 16. V/1), zoon van de Joannes Ramakers (°1804) waarmee dit verhaal begon, werd opgeroepen voor de militaire dienst in het Belgisch Leger. Hij behoorde tot de lichterding van 1857, maar moest uiteindelijk niet onder de wapens. Zijn twee jaar oudere broer Mathijs was al ingelijfd bij het 9de linie in Luik zodat er al een broederdienst geleverd was. Hij zou na zijn huwelijk met Maria Sibilla Braeken (17.V.2) een waardige ingezetene van Eisdendorp worden. Naast het werk op zijn boerderij op het Boseind (later Dorpstraat geheten, nu Langstraat, waar je stukken van de oude boerderij nog terugvindt net voor de oprit naar de brug rechts) was hij voorzitter van de kerkfabriek en eerste schepen. Zijn aanzien was ook af te lezen op de kiezerslijsten van 1911, toen de kiezers naar vermogen en aanzien meer stemmen mochten uitbrengen. Hij mocht zowel voor de verkiezingen van de senaat, het parlement, de provincieraad en de gemeenteraad 2 stemmen uitbrengen. Zijn zoon Joannes (°1867), die een jaar na zijn vader overleed, was ook stemgerechtigd, zij het dan met minder stemmen. Hij blijft tot op vandaag in het Eisdense volksleven voortbestaan als *Pèèrdskeutele Pier*.

De hoge kindersterfte van die tijd spaarde het echtpaar Ramakers-Braeken niet. Joannes Mathijs werd 16 jaar oud. De tweeling Joannes Leonardus en Maria die op 16 februari 1875 geboren werden haalde slechts resp. 5 maanden en 13 maanden. Hun jongste kindje Elisabeth was een maand oud toen het op 22 maart 1885 overleed. Moeder Sybilla werd ook slechts 52 jaar, terwijl haar man de voor die tijd hoge leeftijd van 80 jaar bereikte. In haar 30-jarig huwelijksleven baarde zij 9 kinderen

### **KOËB EN DE MEM**

Hun tweede zoon Koëb (Jacobus) bleef in het boerenbedrijf en trouwde in 1900 met de twee jaar jongere Maria Ida Dedroog. Zij was de dochter van Franciscus

Leonardus Dedroog, de bemiddelde kiezelboer en scheepseigenaar, en Maria Elisabeth Anna Thomissen. Het echtpaar Ramakers-Dedroog woonde in de ouderlijke boerderij in de Dorpstraat aan de Zuid-Willemsvaart. Ook hun gezin werd door de kindersterfte zwaar geraakt. Dochter Lisa (Maria Elisabeth) haalde in 1929 nog haar 25ste verjaardag maar overleed aan tuberculose. Maar ook nu overleefde een tweeling niet: Franciscus en Leonard werden op 19 februari 1906 geboren. De eerste leefde 2 maanden en zijn broertje stierf na een jaar. Het vijfde kind, weer naar grootvader Franciscus genoemd, werd op 12 september 1907 geboren maar overleed vijf jaar later. Hun zesde en zevende kind bleven in leven: Leo en Marie. Tinus, de oudste zoon, was 22 toen vader Koëb in 1923 op zijn 54ste stierf. Daarmee kwam de boerderij in zijn handen, terwijl zijn moeder (*de Mem*) het huishouden en de jongere kinderen onder haar hoede had. Tinus bleef heel zijn leven vrijgezel, verleende overal hand- en spandiensten en was in Eisdén een gerespecteerd figuur. Hij zetelde net als zijn vader in de kerkfabriek. Zijn jongste zus Marie trouwde later met buurman Smrke, kleermaker op de Pauwengraaf.

### **HUUB VAN LEI VAN KOËB**

Leo, in Eisdén beter bekend als Lei van Koëb, leerde in Eisdén het Dilserse meisje Anna Knippenberg kennen, die toen als dienstmeisje bij dr. Faleys in de Nijverheidslaan werkte. Na hun huwelijk in 1933 woonden zij in het ouderlijk huis van Leo Ramakers. Een stuk van de oude hoeve werd afgebroken. Aan de straat werd een nieuwe woning gebouwd waarvan het linkerdeel als winkel werd ingericht, in die dagen een bekend trefpunt voor de schippers die – op weg naar de schippersbeurs – er hun inkopen kwamen doen. In het jonge gezin van Leo en Anna werden drie kinderen geboren: Martin (1934) Hubert (1937) en Jaak (1940). Toen die laatste het daglicht zag, was Leo net als tienduizenden andere Belgische soldaten in krijgsgevangenschap beland in Duitsland, in zijn geval in Stalag XB in Sandbostel. In januari 1941 kwam hij ziek terug te Eisdén aan. Tijdens zijn afwezigheid beheerste moeder Ida het huishouden. Het werd tussen *de Mem* en haar schoondochter een leven op gespannen voet, wat uiteindelijk tot het vertrek van Anna Knippenberg leidde.

Nu stonden Leo en zijn moeder alleen in voor de opvoeding van de drie zonen. Leo schoolde zich tijdens zijn revalidatie om en werd gemeentebediende van de vreemdelingendienst. De oudste zoon Martin werkte in de houthandel Beyens en nam later de zaak over. Hubert was actief in de Chiro van Eisdén-Dorp en schopte het zelfs tot provinciaal secretaris. Hij werd onderwijzer, later inspecteur en burgemeester van Dilsen-Stokkem. De eerste school waar hij als jonge onderwijzer les gaf was de wijkschool in de Bloemenlaan waar hij zijn vrouw Odilia Meyers, die er kleuterleidster was, leerde kennen. Zij trouwden in 1962 (zie het fotodocument in dit nummer) en trokken in in de voormalige winkel in de Langstraat aan het kanaal. In 1963 werd daar zoon Bart geboren *op de keu-*



1939 - Het jonge gezin Ramakers-Knippenberg vlak voor de oorlog met hun zoontjes Martin en Hubert

*kentafel*, zoals hij zelf vertelde. Zeven maanden later werd er verhuisd naar Elen, en zo zag Peter in 1964 het levenslicht in het ziekenhuis van Maaseik – hij is ons enkele jaren geleden ontvallen. Dirk zag twee jaar later ook in Maaseik het levenslicht en Greet werd als *nakomertje* nog eens 18 jaar later in Genk geboren – waarmee een koningswens compleet werd.

### BOEREN EN BRIKKENBAKKEN

De oudst bekende voorvader van Odilia Meyers, Joannes (°1654), werd geboren in Dael-Gremi (Mechelen-aan-de-Maas) als zoon van Petrus Meijers en Catharina Billen. In 1851 fusioneert Dael-Gremi met Op-Gremi, en daar ontrolt het familieverhaal zich verder. In de kwartierstaat van de stam Meyers zijn de namen Meyers en Crijsns bijna in alle vakken dominerend, met daarnaast Mechels en Machon, allemaal typisch Opgrimbiese families.

Zoals in vele Maaslandse dorpen was het boerenbedrijf de hoofdbezigheid. Alleen Jan R. Welkenhuyzen was herbergier-landbouwer en Maria -Ida Meyers (31.V.16) was naaister. Ganse Maaslandse families, zo ook de families Meyers en Welkenhuyzen, trokken iedere lente naar *de brikken* in het Rijnland, om daar tot in het najaar te werken. Zo wil het familieverhaal van Anna Welkenhuyzen dat zij tijdens een dergelijk brikkenzeizoen in Duitsland geboren werd, maar dat haar ouders haar pas na hun terugkeer in Opgrimbie ambtelijk lieten registreren. Een handelswijze die destijds ingegeven werd doordat men in Duitsland als buitenlanders hogere registratiekosten betalen moest.

### KINDERVREUGD

Hoewel de families Welkenhuyzen en Meyers burenen en nauwe verwanten waren, is vader Theo Meyers bij het zoeken van een levenspartner niet over één nacht ijs gegaan. Toen ze in 1929 voor het trouwaltaar stonden was Theo Meyers al 33 jaar en Anna Welkenhuyzen 24. Hij was toen 4 jaar ontvanger op de tramlijn Tongeren-Maaseik. Samen bouwden zij in de Kerkstraat hun woning.

Hun gezin telde negen kinderen: 7 meisjes en 2 jongens, geboren tussen 1930 en 1947. Met tussenpozen van gemiddeld twee jaar kwamen zo achtereenvolgens Leonora, Leny, Mia, Sylvia, Theo (Theodoor Joseph, net als zijn vader), Odilia, Elvira, Rudi en Annie op de wereld in een groot gezin waarin de kinderen zich gekoesterd voelden. De godvruchtige inslag van hun ouders resulteerde in twee roepingen. De oudste dochter Leonora was onderwijzeres aan de Zusterschool in Eisden, en trad later in de orde van de Kleine Zusters van Sint-Jozef. Zoon Theo volgde zijn roeping en werd Missionaris van Scheut in Indonesië. Vader Theo bleef *den tram* trouw. In 1946 werd hij *controleur* en later *chef de station* in Tournebride. Toen in 1954 de vertrouwde tram van de sporen gelicht werd en vervangen door buslijn 16, ging Theo met pensioen. Hij wijdde zich volledig aan zijn gezin. Zijn kinderen herinneren zich hun vader als een vlijtige, zachtaardige man die, wat zijn werk aanging, van stiptheid hield.

### **GOEDE EN KWADE DAGEN**

Toen moeder Anna in 1948 getroffen werd door een hersenvliesontsteking, verbleef ze een jaar lang in het Luikse Bavière ziekenhuis. Het werd voor haar man en kinderen (Annie, het jongste, was amper 10 maanden oud) een hele aanpassing. Familieleden sprongen in om Theo en de kinderen bij te staan. Drie meisjes gingen naar het internaat van het weeshuis in Gellik. Toen moeder Anna het ziekenhuis mocht verlaten kon ze zich langzaam maar zeker thuis enigszins behelpen. Desondanks, en ondanks de hartproblemen van vader Theo, bleef het gezin een gastvrije familie, die zelfs twee kinderen uit de Duitse vluchtelingenkampen in huis nam *om aan te sterken*, plus nog een Eisdens pleegkind, Lutgard Hermans.

Drie dochters kozen voor het onderwijs, en op die manier kwam Odilia, net zoals haar oudste zus Leonora, in Eisden terecht. Met voor haar het gekende gevolg. Haar huwelijk met de Eisdense onderwijzer Hub Ramakers werd in de zomer van 1962 nog een feest waarvan Odilia's ouders volop genieten konden. Ze zouden de twee daaropvolgende jaren ook nog de geboorten van twee kleinzonen, Bart en Peter, mee kunnen vieren. In februari 1965 overleed vader Theo eerder onverwacht aan de gevolgen van een trombose. Zijn weduwe zou ten slotte in het rusthuis van Lanaken opgenomen worden. Tien jaar na de dood van vader Meyers vroegen de zussen hun broer Theo, toen missionaris in Indonesië, om gezien de toestand van hun moeder, haar nog eens te bezoeken. Tijdens zijn verblijf in Opgrimbie werd Theo door een dodelijk hartinfarct gevelde. Moeder Anna leefde nog een jaar langer, tot in 1976.

Wie meer wil weten over deze familiegeschiedenis, kan terecht op de website [een.kleinegeschiedenis.be](http://een.kleinegeschiedenis.be), waar de herinneringen van Hubert en Odilia rijkelijk geïllustreerd worden met foto's uit Eisden en Opgrimbie. Daar zijn ook alle correcties, opmerkingen en aanvullingen welkom!

**Bart Ramakers en Jackie Martens**